

עפ"ג (מרכז) 33896-04-14 - משה זוארץ נ' מדינת ישראל

עפ"ג (מרכז) 33896-04-14 - משה זוארץ נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ג (מרכז) 33896-04-14

משה זוארץ

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[24.06.2014]

כב' השופט אברהם טל, נשיא - אב"ד כב' השופטת זהבה בוסתן כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המערער ובא כוחו עו"ד מירון רוזנטל

ב"כ המשיבה עו"ד גבי ליברמן - קובי

החלטה

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 18983-06-12 (בית משפט שלום בנתניה) בגידול סם מסוכן בצוותא, בהחזקת סם שלא לשימוש עצמי ובהחזקת כלים שמשמשים לגידול סם ונידון ל - 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ב"כ המערער מבקש לגבי המערער לקבל תסקיר מבחן לצורך הדיון בערעור מאחר והוא ממשיך לשתף פעולה עם שירות המבחן ועובר תהליך שיקומי.

ב"כ המשיבה מתנגדת לקבלת תסקיר נוסף שכן התסקיר האחרון שהיה בפני בית משפט קמא עובר לגזר הדין ניתן בחודש פברואר 2014, דהיינו, לפני כ - 4 חודשים.

יש בדברי ב"כ המשיבה כדי להצדיק את התנגדותה לקבלת תסקיר משלים ולאור תוכן התסקיר הקודם וההמלצות שבו, גם אם לא התקבלו על ידי בית משפט קמא, איננו רואים מקום לקבל תסקיר לצורך הדיון בערעור.

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 18983-06-12 (בית משפט השלום בנתניה) בכך שבמשך שלושה חודשים התקין יחד עם אחרים בדירה שכורה, ששכר יחד איתם, אביזרי חשמל ומתקנים שיועדו לגידול קנאבוס בשיטת הידרו ויחד עם אחרים, ביניהם ג'יוואן, החזיק וגידל 257 שתילים של קנאבוס במשך של כ - 9.4 ק"ג והחזיק כמות נוספת של קנאבוס במשקל 669.65 גרם.

המערער נידון ל - 8 חודשי מאסר בפועל, ל - 4 חודשי מאסר על תנאי ו - 10 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין ותשלום קנס בסך 7,500 ₪.

כמו כן חולט קטנוע של המערער שעל פי הנטען שוויי 6,000 ₪.

הערעור מכון כלפי משך תקופת המאסר בפועל ודרך ריצויו וכלפי גובה הקנס.

הטענות העיקריות בפי ב"כ המערער בהודעת הערעור ובטיעונו בפניו, הם שבית המשפט קמא לא אבחן כראוי בין עונש המאסר למשך 8 חודשים שהוטל על המערער לבין עונש מאסר של שנה שהוטל על שותפו שהוא בעל עבר פלילי ובנוסף תיק נושא הערעור יש שני תיקים בגין הפרת הוראה חוקית והחזקת סם לשימוש עצמי וכן שבית המשפט קמא לא התחשב בהליך שיקומי מוצלח שעבר המערער בכל הקשור לגמילה מסמים, כפי שבאה לידי ביטוי בתסקירי שירות המבחן שהיו בפניו וביתר שאת בדו"ח סוציאלי ובמכתב של המטפלים, שלא היו בפני בית משפט קמא וצורפו להודעת הערעור.

ב"כ המערער עותר לקבל את המלצת שירות המבחן, להטיל על המערער 300 שעות של"צ ולהעמיד אותו בפיקוחו במשך שנה ומלין על כך שבית המשפט קמא, חרף העובדה שהפנה את המערער עובר למתן גזר הדין לממונה על עבודות שירות ואף התקבלה חוות דעת חיובית של הממונה עובר לגזר הדין, התעלם מאותה חוות דעת ולא הזכיר אותה בגזר הדין.

ב"כ המערער מפנה להסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים לפיו טענה המשיבה כי מתחם הענישה הראוי למעשיו של המערער נע בין 6 חודשים לשנתיים ועתרה להטיל על המערער עונש מאסר ברף התחתון של אותו מתחם.

כמו כן עותר ב"כ המערער להפחית ממשך תקופת המאסר בפועל את התקופה של חודש וחצי במהלכה היה המערער עצור, מה גם שלאחר מכן היה נתון בתנאי מעצר בית במשך תקופה לא קצרה.

ב"כ המערער הגיש בפניו אישור רפואי לפיו אשתו של המערער נמצאת בשמירת היריון ומנימוק זה גם הוא מבקש להמיר את עונש המאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח לעונש שלא יחייב את המערער לעשות כן.

באשר לקנס, טוען ב"כ המערער כי יש להפחית אותו ולו עד לסכום שהוטל על שותפו של המערער, ג'יוואן, שנידון לקנס בסכום של 4,000 ₪ בגין העבירות נושא גזר הדין של המערער והעבירות שצרף אליהן.

ב"כ המשיבה מתנגדת להקלה בעונשו של המערער ועומדת על חומרת התנהגותו בכל הקשור למעבדת הסמים, כאשר על פי הודאתו היה שותף מלא למעשיהם של שני האחרים, לרבות ג'יוואן.

ב"כ המשיבה טוענת כי בית משפט קמא לא הפלה לרעה את המערער לעומת ג'יוואן שכן ג'יוואן נידון לשנת מאסר ואילו המערער נידון ל - 8 חודשי מאסר, כאשר בית משפט קמא קבע במפורש בגזר הדין שאינו מנכה את תקופת המעצר לאור העונש הנ"ל.

באשר להליך השיקום שעבר המערער ולפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המערער בעניין הליך השיקום, טוענת ב"כ המשיבה שבית המשפט קמא התחשב בה והציגה בפניו פסיקה של בית המשפט העליון בה הוטלו על נאשמים עם נסיבות דומות עונשי מאסר לתקופות ארוכות יותר, הגם שעברו תהליכי שיקום.

עיון בגזר הדין של ביתה משפט קמא מעלה כי אמנם לא הזכיר את חוות דעת הממונה על עבודות שירות, אך עובר לשליחתו של המערער לקבלת חוות הדעת, כתב בית המשפט קמא במפורש שאין בצעד זה כדי להביע דעה בגורל גזר הדין ומשהחליט בית המשפט קמא, מנימוקים מוצדקים המקובלים גם עלינו, שלא להטיל על המערער עונש מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות, לא נפל פגם בכך שלא הזכיר את חוות הדעת שהייתה מונחת בפניו עובר למתן גזר הדין.

עיון בגזר הדין של בית המשפט קמא מעלה כי הוא מתייחס בחומרה ובצדק להתנהגותו של המערער נושא גזר הדין שכן הוא גידל והחזיק בקנאבוס בכמות של למעלה מ - 10 ק"ג כדי למכור אותו ולפגוע בבריאותם של אחרים וכדי להפיק רווחים כספיים קלים.

גם אם כל אחד מהשותפים לביצוע העבירות תרם את חלקו לביצוע בדרך שונה, הרי יש בעובדה שהעבירות בוצעו בצוותא כדי להחמיר את עניינו של כל אחד מהם.

איננו מתעלמים מעונש המאסר למשך שנה שהוטל על שותפו של המערער לביצוע העבירות, ג'יוואן, אך ההפרש בענישה בין שנת המאסר שהוטלה על ג'יוואן, לבין 8 חודשי מאסר שהוטלו על המערער, וזאת מבלי להתייחס עדיין לניכוי ימי המעצר, הוא הפרש סביר שמבטא נכונה את הבדל המעשים ביניהם.

בית המשפט קמא לא התעלם כלל ועיקר מתיאור נסיבותיו האישיות של המערער כפי שהובאו בתסקירי שירות המבחן שהיו בפניו, כאשר המערער החל להשתמש בסמים קלים בגיל 18 ובשנים האחרונות צרך המערער גם סם קשה יותר מסוג קוקאין.

בית המשפט קמא גם לא התעלם מלקיחת האחריות של המערער, בפניו ובפני שירות המבחן, מכך שבדיקות השתן שמסר ועדיין מוסר היו נקיות ומהליך השיקומי שהחל המערער לעבור ועדין עובר על פי המסמכים שהוצגו בפניו ולא היו בפני בית משפט קמא.

בית המשפט קמא נתן ביטוי להליך השיקומי שעבר המערער כאשר הטיל עליו עונש, אשר אמנם אינו הולם את המלצת שירות המבחן שהיא המלצה חריגה בקולתה, אך הולם את כלל הנסיבות ואת האינטרס הציבורי להילחם בנגע הסמים המביאים לעבריינות נוספת ופוגעים בבריאותו של הציבור, גם אם מדובר בסם שנחשב כסם לא קשה.

לאור כל האמור לעיל, עונש המאסר הבסיסי של 8 חודשים שהוטל על המערער אינו חורג ממתחם הענישה, ומתחשב בכל הנסיבות לקולא ולחומרא, כאשר מצבו של המערער שונה לחומרה ממצבם של הנאשמים נושא פסקי הדין שהוצגו בפניו על ידי ב"כ המערער, הן מבחינת הגיל והן מבחינת הכמות של הסם.

עם זאת, ומבלי שאנו מתעלמים מדברי בית משפט קמא, בכל הקשור לנימוק של אי ניכוי תקופת המעצר, נראה לנו שאין מקום במקרה זה, גם בהתחשב בנסיבות לחומרא לחרוג מהכלל לפיו מנכים תקופת מעצר מתקופת מאסר.

כך גם אנו סבורים שהקנס שהטיל בית המשפט קמא על המערער, הגם שביצע את העבירות למען בצע כסף, לא צריך להיות גבוה בצורה משמעותית מהקנס שהוטל על שותפו ג'יוואן, שביצע את העבירות לאותה מטרה.

לאור כל האמור לעיל, אנו קובעים כי המערער ירצה 6.5 חודשי מאסר.

אנו מפחיתים את הקנס שהוטל על המערער ומעמידים אותו על סכום של 4,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתם.

הקנס ישולם ב-8 תשלומים רצופים ושווים של 500 ₪ כל אחד החל מיום 3.8.14 ובכל 3 לחודש עד לפירעון המלא.

יתר חלקי גזר הדין בת"פ 18983-06-12 (בית משפט השלום בנתניה) יעמדו בתוקפם.

המערער יתייצב למאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 21.10.14 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: **-*****_*****.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי.

ניתן והודע היום כ"ו סיוון תשע"ד, 24/06/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.